

tode malo je upanja, da bi se z tem cukram vina poboljšati dale. — Potem je gosp. Dr. Struppi naturo goveje kuge razložil in poti pokazal, po katerih se ta silno kužna bolezen razširja, zoper katero dozdej še nobeniga zdravila ne poznamo. Tudi od tega bomo pri prvi priložnosti bolj na tanjko govorili. — Za tem so bili dopisi od letnih zborov zvonajnih c. k. kmetijskih družb brani. — Gosp. Dr. Orel je nadalje oznanil, da bo letas mesca Kimovca prva razstava krajnskiga sadja v Ljubljani, od ktere bomo tudi berž ko bo mogoče, bolj na tanjko govorili. — Gosp. Leskovic je rabo dvojiga kmetijskiga orodja na znanje dal, katero nam je v majhnih podobah gosp. Helbling iz Dunaja poslal. Tudi od teh reči bomo popisovanje gosp. Leskovic v Novicah natisnili. — Potem je prišla delitva srebernih svetinj za pridne drevorednike na versto, od ktere smo že v 20. listu govorili. —

Gosp. J. Hradecki, Ljubljanski mestni po-glavar, so bili zopet z enim glasom za odbornika c. k. kmetijske družbe izvoljeni; ravno takó tudi gosp. Struppi, c. k. deželni živinski zdravnik, z veliko prednostjo. — Gosp. Andrej Pavlin je bil za pregledovavca družbniga računa izvoljen. — Na novič je bilo 28 udov izvoljenih. — Na zadnje je gosp. Šmid postave asekurancije zoper škodo toče med zbrane ude razdelil z serčnim vošilam, da bi se kmetovavci dobrote, ktere jim to zavarstvo ponuja, vedno bolj vdeležili. — Takó je bil letni zbor dokončan ob eni čez poldan.

V južnoslavijanskih deželah sploh znano zdravilo zoper vgriz strupenih kač.

(Konec.)

V tistih krajih, kjer to zeliše raste, si zamore lahko vsak ta izleček napraviti, takó le: Kadar to zeliše cvetè, se odreže nad korenino in nabère. Nabrano zeliše se mora takó dolgo v vodi kuhati in večkrat premešati, dokler se zgornja skorja od stebela odluši. Potem se zeliše še enkrat dobro ožmè, in preč verže, voda naj pa v piskru zopet pri ognju takó dolgo stoji in vrè, da se vsi prazni deli izkade, izleček pa v podobi rujaviga mazila v piskru ostane.

Ta izleček se potem za potrebo ohrani in se takó le porabi: Ko ste le kake dve uri po vgrizu pretèkli, pomazi z njim rano pičeniga človeka in mu daj eno majhno žlico tega izlečka, da ga povzije. — Ko je pa po vgrizu več ur ali dni pretèklo, se mora rana, kakor smo v 18. listu povedali, prvi in drugi dan enmalo razrezati (skarifirciren) in potem z izlečkam od zunej in znotraj na imenovano vižo ravnati. Ravno takó se z pičeno živino ravná, kateri se pa mora rana vselej razrezati in izlečka dvakrat več dati, kakor človeku.

Ko bi izlečka pri rokah ne bilo, je tudi dobro, če se déne ena pest zeliša v maslicu vode skozi četertinko ure kuhati. Odcejeno vodó naj pičen človek na dva pota popije; prekuhana zeliše naj pa na rano položi.

Priporočilo tega ravnanja smo brali v zgorej imenovanim oglasu c. k. deželniga vladarstva. Zadnjič moramo pa še povedati, kakó je ta pomoček najden bil, kar so nam Karčki škof v zgorej imenovanim pismu razodèli. „V letu 1793“ — pišejo škof — „je prišel imenitni botanikar, grof

Alesandri nazaj iz Egipta v Istrijo, tukaj raznih zdraviteljskih zeliš iskat. Neki dan gré na veliko goro blizo Kastve (monte maggiore, sploh tudi monte Caldiera imenovano), kar zagleda od deleč čuden prikazik — en gad in pa en velik zelen kušar se namreč sardito grizeta. Vselej ko je gad kušarja pičil, jo je kušar urno preč potegnil in šel neko zeliše jest, katero je blizo tam rastle. Ko je nekoliko tega zeliša odgriznil in požerl, se je nategama nazaj vernil in zopet gada popadel. To je takó dolgo delal, da je gada umoril. Po dokončani vojski gre grof Alesandri to čudno zeliše gledat, z katerim se je od gada pičen kušar po naravnim nagibu (Instinkt) nasproti ozdravljat hodil — ter zagleda, da je astramontana bila. Kmaló je priložnost imel, to zeliše pri od gada pičenim človeku poskusiti, in glejte, gotovi pomoček je našel! Od tačas so več skušinj z astramontano storili in večkrat se jim je že clo pri umerjočih ljudeh in pa tudi pri živini dobro skazala.“ Takó pišejo Karčki škof.

Od ondod slovi po južnoslavijanskih deželah astramontana ko prvi in nar boljši pomoček zoper vgrize strupenih žival.

Bog daj, da bi skušnje tudi pri nas to veliko hvalo astramontane poterdile in da bi se boljši skazale, ko Laličevó sredstvo zoper vgriz steklih psov! Slovenci bodo za ta pomoček svojim južnim bratom vedno hvaležni.

Dr. Bleiweis.

Sredstvo mravlje od dreves odgnati.

(1. odgovor na vprašanje 23. lista).

Prah iz stolčeniga novožganiga cegla (opeke), več dni zaporedi zjutro ob rosi po drevnim perji našupan, gotovo mravlje in tudi drevesne uši odpravi. *)

Vsak drevorejnik se zna prepričati, da mravlje le na take drevesa zahajajo, katerih so se drevesne uši poprijele, namreč polizvati sladko mokroto, od uši spoteno ali drugači od sebe dano. Kdor tedaj želi, se znebiti mravlja, mora gledati, da odpravi uši; ko to doseže, ne bo več mikalo mravljinov do njegovih dreves. De pa ceglov prah take uši zatara, in kmalo odpravi, me je večletna skušnja prepričala. Ceglov prah zraven tega tudi k rasti dreves močno pripomore, in sploh zelišam gnoji, enako gipsu (sadri).

Dr. O.

(2. odgovor na vprašanje zastran mravljinov).

Gnjila riba ali gnjil rak, na tisto mesto rahlo zakopan, kjer mravljinov na drevó lezejo, in nekterikrat ponovljen, te merčese odpravi. **)

J. Kl.

V jamo pade, kdor jo drugimu kóplje.

(Nadalje.)

Govori se, da je Sultan imenitno osobo svojiga harema v neznanu pregrehi zapazil, kér je ravno z razkritim obrazom nekiga cesarskiga služabnika objemala, da je dvajset odalisk njene pregrehe deležnih, da vse te v cule zašite v černo morje z gospodinjo vred veržene bodo. Govori se dalje, da

*) Prosimo sadjorednike raznih krajev óznanjeno sredstvo natanjko po naukazu poskusiti in nam nasledke storjenih skušinj na znanje dati. Če bi se to sredstvo povsod dobro skazalo, nam ne gré boljšiga želeti, kér ima vse dobre lastnosti.

Vredništvo.

**) To sredstvo je sadjorednikom sploh znano, pa ne poterjeno.

Vredništvo.